

A-PBT-A-23/2013. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület az xxx Ügyvédi Iroda (xxx) által képviselt F-né C.K. (a továbbiakban: Kérelmező) – ABC Bank (a továbbiakban: pénzügyi szolgáltató) ellen benyújtott kérelmére indult pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2013. május 15. napján megtartott meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

tette:

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlja, hogy – amennyiben a Kérelmező 6.152,- forintot megfizet az xxx számú kölcsönszerződés teljesítésére szolgáló számlára – a pénzügyi szolgáltató a Kérelmező xxx számú kölcsönszerződésének végtörlesztését a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény 200/B. §-ának a 2011. december 29. napján hatályos rendelkezései szerint teljesítse.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézbesítésétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: Psztv.) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi Szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekén túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a pénzügyi szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a pénzügyi szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Pénzügyi Békéltető Testületet.

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlása nem érinti a Kérelmezőnek azt a jogát, hogy a pénzügyi szolgáltatóval szembeni igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a Psztv. 94. § b) pontja, 97. §-a, valamint 100. § (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező 2013. március 5. napján érkezett kérelmével fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez pénzügyi fogyasztói jogvita rendezése érdekében. Kérelmében előadta, hogy

2011. december 29-én xxx számú kölcsönszerződése vonatkozásában előtörlesztési kérelmet terjesztett elő a pénzügyi szolgáltatónál. A Kérelmező előadta azt is, hogy a kérelem formanyomtatványán az ügyintéző 2012. év február 24. napját jelölte meg a végtörlesztése határnapjaként. A pénzügyi szolgáltató 2012. január 3-án kelt „xxx” megnevezésű tájékoztatójában 2012. február 24-ére vetítetten várhatóan mindösszesen 22.924,64 CHF összegben határozta meg végtörlesztés teljes összegét. A Kérelmező előadta azt is, hogy az időközben bekövetkezett jogszabályváltozás a végtörlesztésre nyitva álló határidő legkésőbbi időpontjának a „2012. január hó 31.” napját határozta meg.

A Kérelmező előadta, hogy a „tájékoztatás” birtokában 2012. január 26. napján a pénzügyi szolgáltató xxx fiókjában 4.210.000,- forintot végtörlesztés jogcímén befizetett. A Kérelmező számítása szerint 180,- HUF/CHF árfolyamon számolva ez a forintösszeg 23.389,- CHF-nek felel meg, amely jelentősen meghaladta még azt a tartozásösszeget is, amelyet 2012. február 24-e vonatkozásában számítottak ki. A Kérelmező álláspontja szerint ez az összeg akkor is fedezte volna teljes hiteltartozását a rögzített árfolyamon, ha azt még kezelési költség is terhelte volna. A Kérelmező a pénzügyi szolgáltató munkatársa által végzett számításra is hivatkozott, mely szerint őt arról tájékoztatták, hogy az általa befizetett összeg „teljes bizonyossággal fedezi a végtörlesztéssel érintett tartozásállományt”. A Kérelmező előadta, hogy ekkor közölte az ügyintézővel, hogy számláján további pénzösszeg áll a rendelkezésére.

A Kérelmező előadta továbbá, hogy a pénzügyi szolgáltató 2012. február 7-én a végtörlesztés sikertelenségéről értesítette őt. A Kérelmező – álláspontja szerint – 2011. december 29-én a jogszabályoknak megfelelő előtörlesztési kérelmet terjesztett elő, és 2012. január 26-án a 4.210.000,- forint megfizetésével a „kölcsön-visszafizetési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett”.

A Kérelmező kérte, hogy a pénzügyi szolgáltató a jogszerűen teljesített kölcsön-visszafizetési kötelezettsége maradéktalan teljesítése miatt a kölcsönszerződés megszűnését vegye tudomásul, és a jogviszony megszűnésével kapcsolatos dokumentációt (törlési engedélyt) adja ki a részére.

A pénzügyi szolgáltató válasziratában előadta, hogy álláspontja szerint a Kérelmező által indított végtörlesztési eljárás során jogszerűen járt el, a kedvezményes árfolyamú végtörlesztés teljesítéséhez szükséges tájékoztatást a Kérelmezőnek megadta, a határidőben történő végtörlesztésre a Kérelmező érdekkörében felmerült okból nem került sor.

A pénzügyi szolgáltató előadta, hogy a Kérelmezővel 2005. november 15-én deviza alapú, ingatlanvásárlási jelzalog-kölcsönszerződést kötött, mely alapján xxx szerződésszámon 32.700,- CHF szerződött összeg mellett 4.880.000,- forint kölcsönt nyújtott Kérelmező részére.

A pénzügyi szolgáltató előadta azt is, hogy a Kérelmező a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 200/B. §-a szerinti végtörlesztési igénybejelentést tett a kölcsönszerződésből eredő tartozásra vonatkozóan. A pénzügyi szolgáltató a végtörlesztési kérelmet a 2012. január 3-án kelt, „xxx” megnevezésű dokumentumban, a Kérelmező által megjelölt 2012. február 24-i napra visszaigazolta. Ez az

értesítő levél a 2012. február 24-i értéknapon történő végtörlesztésre vonatkozóan az alábbi összegeket tartalmazta:

Tőkeösszeg: 21.485,3 CHF

Kamat és kezelési költség: 84,25 CHF

Hátralék (késedelmi kamatokkal 2012.02.24-ig): 793,32 CHF

Előtörlesztési díj: 0,00 CHF

2012.01.13-án esedékes havi törlesztőösszeg: 280,82 CHF

2012.02.13-án esedékes havi törlesztőösszeg: 280,95 CHF

Összesen: 22.924,64 CHF

A pénzügyi szolgáltató előadta, hogy a megfizetendő hátralék és törlesztőrészeket kapcsán az értesítésben felhívta a Kérelmező figyelmét az alábbiakra:

„Tájékoztatjuk, hogy a végtörlesztés bejelentése és a végtörlesztés végrehajtása közötti esedékességi időpontban az esedékes törlesztő részletet, ill. a hátralék összegét az elszámolás napján érvényes hitelkonverziós törlesztési-, ill. középárfolyamon számolja el a Bank.”

A pénzügyi szolgáltató előadta továbbá, hogy a hitelszámlára 2012. január 27-i értéknapal 4.210.000,- Ft jóváírás érkezett (pénztári befizetésként). Ugyanezen a napon a következő tételek könyvelése történt meg (aktuális középárfolyamon: 244,35 HUF/CHF):

Hátralékos tartozás: 1.067,65 CHF – 260.880,- forint

Monitoring díj: 5.280,- forint

A pénzügyi szolgáltató előadta, hogy a monitoring díj, azaz a nem szerződészerű, nem pénzügyi teljesítéssel összefüggő ügyintézési költség felszámítására a 2011. novemberi, decemberi és a 2012. januári törlesztőrészek nem szerződészerű teljesítése miatt került sor, 2011. december 4-én 2.640,- forint és 2012. január 3-án 2.640,- forint összegben a hirdetményben foglaltak szerint.

A pénzügyi szolgáltató előadta továbbá, hogy 2012. február 13-án könyvelte az aktuális törlesztőrészt (279,68 CHF-et) 241,25 HUF/CHF középárfolyamon, melynek összege 67.473,- forint volt. Mindezek alapján megállapítható, hogy a végtörlesztésre bejelentett értéknapon a hitelszámlán rendelkezésre álló összeg 3.876.367,- forint volt. A 2012. február 24-i értéknapon szükséges összeg $21.485,3 \text{ CHF} + 84,25 \text{ CHF} = 21.569,55 \text{ CHF}$ volt, mely a rögzített 180 HUF/CHF árfolyamon számolva 3.882.519,- forintnak felel meg. Így a sikeres végtörlesztéshez 6.152,- forint hiányzott.

A Pénzügyi Békéltető Testület a pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban 2013. április 22-én és 2013. május 15-én meghallgatást tartott. A pénzügyi szolgáltató mindkét meghallgatáson megjelent. Az első meghallgatáson a felek közelítették álláspontjaikat, és közösen kérték a meghallgatás elhalasztását azért, hogy a pénzügyi szolgáltató egyezségi ajánlatot dolgozhasson ki. A pénzügyi szolgáltató a meghallgatási időközben a következő egyezségi ajánlatot tette:

„A pénzügyi szolgáltató méltányosságból felajánlja a Kérelmezőnek, hogyha a Kérelmező az egyezségi határozat részére történt kézbesítésétől számított 15 napon belül megfizet 6.152,- forintot az xxx számú kölcsönszerződés teljesítésére szolgáló számlára, akkor a pénzügyi szolgáltató az egyezségi határozat részére történt kézbesítésétől számított 15. és 30. nap között végrehajtja a kedvezményes, rögzített árfolyamon való végtörlesztést az eredeti, 2012. február 24-i értéknappal, 180,- HUF/CHF árfolyamon, és kiadja a Kölcsönszerződésből eredő tartozás biztosítékaul szolgáló jelzálogjog törléséhez hozzájáruló engedélyt. A Kérelmező vállalja, hogyha a pénzügyi szolgáltató a fentieket teljesíti, akkor a kölcsönszerződésének a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény hatályban volt 200/B. § alapján kezdeményezett végtörlesztésével kapcsolatban a pénzügyi szolgáltatóval szemben semmilyen további igényt nem érvényesít.”

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a pénzügyi szolgáltató egyezségi ajánlatát – mely érdemben megegyezett a Kérelmező döntésre irányuló indítványával – megküldte a Kérelmező részére, aki azt nem fogadta el, és írásban viszonttegyezségi ajánlatot tett.

A Kérelmező a második meghallgatáson nem jelent meg, távolmaradását írásban előzetesen kimentette, és kérte, hogyha a pénzügyi szolgáltató a viszonttegyezségi ajánlatát nem fogadja el, akkor az eljáró tanács a viszonttegyezségi ajánlatot tartalmazó beadványában foglaltak figyelembevételével hozza meg a döntését. A pénzügyi szolgáltató a második meghallgatáson úgy nyilatkozott, hogy a Kérelmező viszonttegyezségi ajánlatát nem fogadja el, saját egyezségi ajánlatát pedig továbbra is fenntartja.

A kérelem megalapozott.

Az eljáró tanács a felek által előadottak és a rendelkezésre bocsátott bizonyítékok alapján megállapította, hogy a Kérelmező a maga részéről mindent megtett annak érdekében, hogy a végtörlesztés sikerrel megvalósulhasson, a Kérelmező tehát úgy járt el, ahogyan az az adott helyzetben általában elvárható volt. E körben az eljáró tanács a Kérelmező javára értékelte azt, hogy az „xxx” elnevezésű dokumentumban megjelölt forintösszegnél (4.126.435,- forintnál) magasabb összeget fizetett be éppen azért, hogy esetlegesen bármilyen felmerülő, további költség esetén is sikeres legyen a végtörlesztése. Az eljáró tanács e dokumentum tartalmát, illetve szerkezetét a pénzügyi szolgáltató hátrányára értékeli tekintettel arra, hogy annak keltezése és a végtörlesztés legkésőbbi időpontja között esedékessé váló törlesztőrészek összegét is tartalmazza úgy, hogy azt rögzített – 180 HUF/CHF – árfolyamon számítja át forintösszegre, és úgy tájékoztatja a Kérelmezőt, hogy a „devizaalapú hitel összegét forintban kell átutalni, melynek összege a rögzített árfolyammal – 180 HUF/CHF – számolva: 4.126.435 HUF”. A Kérelmező alapos okkal gondolhatta azt, hogy ennek az összegnek a befizetésével sikeres lesz a rögzített árfolyamon történő végtörlesztés, sőt ennek érdekében a pénzügyi szolgáltató által közölt forintösszegegen felüli befizetést is teljesített.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsának álláspontja szerint a végtörlesztés folyamata, illetve időszaka során is alkalmazni kellett a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) alapvető, együttműködési kötelezettségre vonatkozó rendelkezéseit. A Ptk. 4. § (1) bekezdése szerint a polgári jogok gyakorlása és a

kötelezettségek teljesítése során a felek a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megfelelően, kölcsönösen együttműködve kötelesek eljárni. A 4. § (4) bekezdése szerint [...] a polgári jogi viszonyokban úgy kell eljárni, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. A Ptk. 277. § (4)-(5) bekezdése szerint a felek a szerződés teljesítésében együttműködésre kötelesek. A kötelezettek a szerződés teljesítése érdekében úgy kell eljárnia, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, a jogosultnak pedig ugyanilyen módon elő kell segítenie a teljesítést. A felek a szerződés teljesítését érintő minden lényeges körülményről kötelesek egymást tájékoztatni.

Az eljáró tanács álláspontja szerint a pénzügyi szolgáltató által kiadott „xxx” elnevezésű dokumentum – a fent ismertetett okok alapján – alapos okkal félreérthető volt a Kérelmező számára. A Kérelmező szándéka egyértelmű és világos volt: a Hpt. által biztosított lehetőség alapján rögzített árfolyamon kívánta a hitelügylet lezárását, és a vele közölt összeget – illetve annál többet is – törvényes határidőben befizetett a pénzügyi szolgáltató részére. Az eljáró tanács álláspontja szerint a pénzügyi szolgáltató akkor teljesítette volna együttműködési kötelezettségét, ha a többször hivatkozott dokumentumban következetes és pontos tájékoztatást ad a Kérelmezőnek, különös tekintettel arra, hogy – bár a bankfiókban elhangzottak rekonstruálására nincs lehetőség, de az eljáró tanács álláspontja szerint teljesen életszerű, hogy – a befizetéskor a Kérelmező jelezte, hogy „számláján további pénzösszeg áll a rendelkezésére”, azonban őt úgy tájékoztatták a helyszínen, hogy az általa teljesített befizetés biztosan elegendő lesz a sikeres végtörlesztéshez. Tekintettel arra azonban, hogy a 2012. február 13-án esedékes havi törlesztőrészletet a pénzügyi szolgáltató piaci árfolyamon számította át, a Kérelmező által befizetett összeg végül nem lett elegendő a sikeres végtörlesztéshez.

Az eljáró tanács a Kérelmező által a meghallgatási időközben beadott viszonttegyezségi ajánlatában foglaltakat nem vette (nem is vehette) figyelembe a döntése meghozatalakor tekintettel arra, hogy az egyrészt az eredeti kérelemhez képest számos újdonságot tartalmazott – így például az ügyvédi munkadíjat, továbbá egymillió forint összegű nem vagyoni kártérítést –, másrészt a Pénzügyi Békéltető Testület eljárásának előfeltétele, hogy a Kérelmező az eljárás tárgyává tett ügyet, illetve az arra vonatkozó kifogásait, észrevételeit, igényét előzetesen a pénzügyi szolgáltatónál a panasz eljárásban is előterjessze, ez azonban a viszonttegyezés tartalmának vonatkozásában nem történt meg.

Az eljáró tanács hangsúlyosan utal arra, hogy a Kérelmező kérelmében írt igényt a pénzügyi szolgáltató egyezség keretében teljesítette volna, ugyanakkor – mivel a Kérelmező a második meghallgatáson nem jelent meg – a felek álláspontjainak további közelítésére és az ügy egyezséggel történő lezárására nem volt lehetőség. Az eljáró tanács a döntése meghozatalakor figyelemmel volt a Kérelmezőnek az első meghallgatáson tett nyilatkozatára, mely szerint ő a Hpt. hatályban volt 200/B. §-a szerinti végtörlesztéshez hiányzó 6.152,- forintot befizeti a pénzügyi szolgáltató részére.

A Psztv. 94. § b) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdemében ajánlást tesz, ha a kérelem megalapozott, azonban a 4. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó szervezet vagy személy az eljárás kezdetekor úgy nyilatkozott, hogy a tanács döntését

kötelezőként nem ismeri el, illetve ha a tanács döntésének elismeréséről egyáltalán nem nyilatkozott.

A fentiek alapján a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanács a rendelkező részben foglaltak szerinti ajánlást tette.

Budapest, 2013. május 30.

dr. Gáll Tamás s.k.,
az eljáró tanács tagja

dr. Bukta Krisztina s.k.,
az eljáró tanács elnöke

Prihoda Anikó s.k.,
az eljáró tanács tagja